

S ÚSMĚVEM
IDIOTA

—
Jan Vodňanský

Městská knihovna v Praze

půjčuje

knihy, audioknihy,
obrazy, deskové hry...

nabízí prostory pro

samostatné studium,
skupinová setkání,
přednášky, konference...

pořádá

autorská čtení, přednášky,
koncerty, filmové projekce,
akce pro děti...

poskytuje online služby

e-knihy, digitalizované dokumenty,
přednášky, kurzy...

podporuje tvoření v kreativních dílnách

DOK16 pro práci se dřevem a papírem
Atelier pro šití a vyšívání

Suterén pro 3D tisk, knižní vazbu, kaligrafii a pyrografii

mlp.cz
e-knihovna.cz
knihovna@mlp.cz
facebook.com/knihovna

S úsměvem idiota

Jan Vodňanský

Znění tohoto textu vychází z díla [S úsměvem idiota](#) tak, jak bylo vydáno nakladatelstvím Adonai v Praze v roce 2004. Pro potřeby vydání Městské knihovny v Praze byl text redakčně zpracován.

§

Text díla (Jan Vodňanský: S úsměvem idiota), publikovaného [Městskou knihovnou v Praze](#), je vázán autorskými právy a jeho použití je definováno [Autorským zákonem](#) č. 121/2000 Sb.

Vydání (obálka, upoutávka, citační stránka a grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci [Creative Commons Uved'te autora-Nevyužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko](#).

Verze 1.0 z 14. 4. 2022.

OBSAH

Kolik je na světě	9
Povídá matka Bedřiše	10
Lakomý kmet	12
Cicero	13
Maminko tatínku ne	14
Kadeřavý Pete	15
Píseň o příbuzných	17
Řekl Jago Othellu	19
Lolita dělá jelita	21
Večerní kloktání	22
Já bych chtěl mít tvoji bustu	24
Generační problém	25
V Praze — v místech kde jsou Kotce	26
Dívčí lovecká	28
Bodal Hamlet do stěny	30
Blahorodí	31
Lidová z Vodňanska	32
Babiččino maršovské hula-hup	33
Lezlo dítě	34
Rozpočítadlo	35
O otoman	36
Častuška	37
Sedí pán	38
Tango kasino	39
Mohou-li psi tančit lipsi?	40
Good by Jimi	42
Vánoce ve Špindlu	44
Juice blues	46
Blues cestujícího Středoevropana	47
Kamélie	48

Silhoueta	50
Minuty noci.....	52
Flora hotel.....	53
Tamara	55
Píseň o turismu.....	57
Bonbóny.....	58
Motiv.....	59
Pěšna rakétčikov.....	61
Mesijé atašé	62
Černá Máry.....	64
Aristokrat	65
Pěvkyně	66
To vaše alibi	68
Apetit	70
Amerika	71
Pojďte dále svatý otče.....	73
Ty si si pi	74
Pověz miláčku	76
Grizzly.....	77
Sám se svým lasem	78
Čirkusová.....	79
Černý pasažér	81
Máme doma gorilu.....	83
Na opeře v La Scala	84
Horké letní odpoledne	86
Cesta beze stop	87
Když odchází kosmonaut.....	88
Cha cha cha.....	89
Amálka	91
Netřeba	93
Když hrajou Beatles.....	94
Patnáct	96

Batole	98
Dej si pozor Miloši	99
Autorská poznámka.....	101

„Freud věří, že smích je příval z podvědoma, vzpoura proti racionalismu. Snad nám něco napovídá středověká instituce králova blázna: nasadit si na chvíli bláznovy brýle místo trvalých bláznových očí.“

— JIŘÍ VOSKOVEC

Kolik je na světě

Kolik je na světě moří
Kolik je na světě řek
Kolik je smutků a hoří
Kolik je rozlitých mlék
Toho i toho je mnoho
Toho i toho je moc
Jediné slunce je jedno
A to když zajde — je noc

Kolik je na světě krbů
Kolik je na světě měn
Kolik je pomluv a drbů
Kolik je nevěrných žen
Toho i toho je mnoho
Toho i toho je moc
Jediné slunce je jedno
A to když zajde — je noc

Kolik je na světě poupat
Kolik je na světě knih
Kolik je jezevčích doupat
Kolik je jezevců v nich
Toho i toho je mnoho
Toho i toho je moc
Jediné slunce je jedno
A to když zajde — je noc

Povídá matka Bedřiše

Povídá matka Bedřiše,
Bedřicho, už toho mám dosti,
slušné děvče se na břiše
nedrbe v pánské společnosti!

Bedřicha slzy polyká,
jak je to mládí dojemné,
drbání těžko odvyká,
Bože, jak je to příjemné.

Povídá matka Bedřiše,
když kráčejí z tanečních hodin,
jestli se ještě na břiše
podrbeš, tak tě z mostu shodím!

Bedřicha slzy polyká,
jak je to mládí dojemné,
drbání těžko odvyká,
Bože, jak je to příjemné.

Povídá matka Bedřiše,
chovej se jako mladá dáma,
a ndrbej se na břiše,
a to ni tehdy, jsi-li sama!

Bedřicha už si odvyká,
jak je to mládí dojemné,
kouř cigarety polyká,
Bože, jak je to příjemné.

Nedrbe se už na břiše,
a to ni tehdy, je-li sama.

Neklne matka Bedřiše,
ted' už vypadá jako dáma!
Bedřicha už si navyká,
jak je to mládí dojemné,
omamné drogy polyká,
Bože, jak je to příjemné.

Lakomý kmet

Lakomý dědečku
Jestli se ti stejská
Lakomý dědečku
Kup si tedy pejska
Malý pejsek sotva kouše
Neublíží ani mouše
Ty však bys mi ublížil
Kdybych se ti přiblížil

Máš bílý vous
Ty bys mne kous
A já už nemám
Ani jedno sous
Já nemám sous
Sous na sousto
A ty máš sous
Ty máš sous sto
Ty máš sous sto
Na sto soust
Máš bílý vous
Ty bys mne kous

Lakomý dědečku
Až mu bude zima
Dej pejska pod dečku
Tam mu bude prima
Pejsek tě bude mít rád
Ty jeho nastokrát
A já se tě nebudu
Vícekrát bát

Cicero

Ptá se otec: „Rci dcero
Kdopak to byl Cicero?“
Cicero byl mistr řeče
Dával řeči ostří meče
Řečí vedl vícero
Slavný řečník Cicero

Ptá se otec: „Rci dcero
Jak vypadal Cicero?“
Cicero měl bílou tógu
K bílé tóze černou dogu
Tog i dog měl vícero
Tak vypadal Cicero

Ptá se otec: „Rci dcero
Jak hodoval Cicero?“
Aby mu to lezlo krkem
Tak se v krku lechtal brkem
Jídel jídal vícero
Tak hodoval Cicero

Ptá se otec: „Rci dcero
Jak si žil ten Cicero?“
Jeden sotva uvěří mě
Jak se tehdy žilo v Římě
Zábav znával vícero
Tak si žil ten Cicero

Maminko tatínku ne

Maminko tatínku — ne
Už nechci pít dvanáctku
Maminko tatínku — ne
Už je deset čárek na tácku
Maminko tatínku — ne
Oči dítěte jsou bez viny
Maminko tatínku — ne
Kdo pije propije ledviny

Chcete-li je zdravé míti
Neučte své děti pít
Neučte své děti pít
Chcete-li je zdravé mít

Maminko tatínku — ne
Už nechci pít dvanáctku
Maminko tatínku — ne
Už je deset čárek na tácku
Maminko tatínku — ne
Přestaňte převrhnu stoleček
Maminko tatínku — ne
Vždyť ze mne vyroste blbeček

Kadeřavý Pete

Co mám dělat světe
(na to se mne neptej)
Když mi hlavu plete
(to se jeho zeptej)
Kadeřavý Pete
(to je ale hrůza)
Z jedenácté Bé
(to snad není možné)
Ač dosud bezvousý
(ještě velmi mladej)
Stále za mnou brousí
(ale za to smělej)
Měl by se snad raděj
(přesně jak to říkáš)
Starat o sebe

Řek mi včera
Když mne včela
Bodla
„Rád mám tebe“
A snad abych nebrečela
Dodal:
„I tvé bebe“
A mně zdá se
Že to bebe
Ani trochu nebolí
Vždyť miluje
Moje bebe
Ze všech bebe v okolí

Myslíte-li světe
(na to se mne neptej)
Proč to říká Pete
(to se jeho zeptej)
A že první láska
(to je ale hrůza)
Brzy odkvete
(to snad není možný)
Tedy nechápete
(no tak mi to pověz)
Že miluje mne Pete
(to je ale objev)
Tím pádem se světe
(to jsem tedy zvědav)
Tůze pletete

Píseň o příbuzných

Jednou zrána slyším bušit
těžké rány na dveře
Jdu otevřít a na prahu
— vidím své dvě neteře
Jdu otevřít a v ten moment
já svým očím nevěřím
Neboť tady rázem stojím
tváří v tvář svým neteřím
To jsou dveře to jsou necky
to jsou mé dvě neteře
Mrkaj na mne spiklenecky
na sebe a na dveře
Mrkaj na mne spiklenecky
neboť jsem jim naletěl
Když tvrdily že letěly
s Gagarinem v raketě
Tím pádem mi vlastně lhaly
— a tak těm svým neteřím
I kdyby mi přísahaly
jejich slova nevěřím

Jednou zrána slyším bušit
těžké rány na dveře
Jdu otevřít a na prahu
vidím své dva pradědy
Jdu otevřít a v ten moment
já svým očím nevěřím
Neboť tady rázem stojím
tváří v tvář svým pradědům

To jsou dveře to jsou necky
to jsou mí dva pradědi
Mrkaj na mne spiklenecky
na sebe a na dveře
Mrkaj na mne spiklenecky
neboť jsem jim naletěl
Když tvrdili že letěli
s Valentinou v raketě
Tím pádem mi vlastně lhali
a tak těm svým pradědům
I kdyby mi přísahali
jejich slova nevěřím

atd.

Řekl Jago Othellu

Řekl Jago Othellu
Aby šel do hotelu
Že tam najde Desdemonu s jiným
Jago sklidil to co sil
Othello ji zardousil
Tím pádem se Jago cítil vinným
Z toho plyne poučení
Že říkat co pravdou není
Znamená totéž co říkat lež
Othellovi hlavu spletla
Tato věčná lidstva metla
Pozor ať ji vám nesplete též

Ne ku svému prospěchu
Podnájemník ve spěchu
Bytné rozbil náruč plnou desek
Teď s deskou nerozbitnou
Zvolna chodí za bytnou
Dává pozor aby sebou nesek
Z toho plyne poučení
Že to vždycky moudré není
Obletovat bytnou byť i hezkou
Bytná pláče bytná křičí
Že jí všechny desky zničí
Ten kdo za ní zvolna chodí s deskou

Bourec přítel moruší
Občas kuklu poruší

Kuklu křehkou jako ze skla růže
Nikdo z nás nic netuší
Kdo však slovo poruší
Není muž a slovo dělá muže
Z toho plyne poučení
Že to vždycky jedno není
Trháš-li pampelišku či protěž
Bourec ruší člověk ruší
Dané slovo pod moruší
Oba ruší neruší však totéž

Lolita dělá jelita

Lolita dělá jelita Jelita
ta jsou elita
Elita mezi jelity
To jsou ta jelita Lolity

Je-li to je-li to jelito
Je-li to jelito její
Rád je sní má milá Lolito
Kdo jiná jelita její

Lolita dělá jelita
Jelita na svou svatbu
Nejsou ta jelita elita
Kletba teď stíhá klatbu

Ted' také Lolito papej ty
Svatební hosté si přejí
Cos to tam dávala za prejty
Nikdo ta jelita její

Lolita dělá jelita
Jelita — to byla elita
Elita mezi jelity
Nejsou už jelita Lolity

Je-li ta Lolita Lolita?
Je-li to jelito její?
Nejsou-li jelita elita
Lolita Lolitou není!

Večerní kloktání

Klekej
Ó ano na kolena klekej
Lekej
Ó ano ďábelsky se lekej
Už začíná klekání
Přicházejí klokani
Čtyři klokani
Se ti
Kla-
Ní

Začínají
Své večerní kloktání
Glo glo glo glo
Gloria
Zdálky zvony odbíjejí
Klekání
Áve Maria

Klekej
Ó ano na kolena klekej
Lekej
Ó ano ďábelsky se lekej
Už začíná klekání
Přicházejí klokani
Nikdy není pozdě
Na po-
Ká-
Ní

(Klokani se klaní

Na pot-

Ká-

Ní)

Já bych chtěl mít tvoji bustu

Já bych chtěl mít tvoji bustu
Kdybys tu ty nebyla
Mnohem radši jsem že tys tu
Busta by se rozbila
Vždyť ta busta
Dozajista
Nemůže tě nahradit
Copak to jde bustu líbat
Nebo třeba pohladit?

Nepláče — nic ji nebolí
Schází jí úsměv sladký
A když ne — tak je strnulý
Busta je navíc předmět vratký

Já bych chtěl mít tvoji bustu
Kdybys tu ty nebyla
Mnohem radši jsem že tys tu
Busta by se rozbila

Generační problém

Děda volá mámu tátu
Ukazuje na kluka
Co to robí z laminátu
Malý drzý náfuka

„Co to děláš?“ ptá se „z laminátu“
„Dědouškovi robím koryto
Před škodou chci chránit mámu tátu
Nádobí je všechno rozbito“

Ale ale vida toho kluka
„Nač by to tvá ruka uměla?
Až se tobě třásti bude ruka
Koryto ti synek udělá“

Až se tobě třásti bude ruka
Tak ti zde to dítka nesmělé
Zplodí vnuka jehož hravá ruka
Udělá ti z hmoty umělé

Koryto koryto koryto

Koryto ti podá z laminátu
V korytě ti jídlo ponese
Dej mu facku za starého tátu
Dokud se ti ruka netřese!

V Praze — v místech kde jsou Kotce

V Praze — v místech kde jsou Kotce

Prodávají ušní boltce

Prodávají ušní boltce

Po koruně dvaceti

Fronta stojí od nároží

Na mou duši si ty uši

Prohlédněte neboť zboží

Nelze zpátky vrateti

Kupte ouška pro kolouška

Pro babičku pro dědouška

Kupte je pro celou rodinu

Pochválí vás matka otec

Když jim dáte ušní boltec

Neztrácejte ani hodinu

V Praze — v místech kde jsou Kotce

Prodávají ušní boltce

Pro zajíce pro králíky

Pro lidi i pro myši

Někdo koupí jiný čeká

Copak je to za člověka

Který s tváří F. L. Věka

Koupi sobě promýšlí

Klobouk nepadne mu valně

Uši postih osud zlý

Klobouk rád by dosed na ně

Kde jen asi umrzly

Zde si nové klidně koupí
Je to jako v pohádce
Jinému je lidé hloupí
Usekali při hádce
Také on si koupí nové
Ušní boltce apartní
Dneska jich jsou plné Kotce
Sotva budou za pár dní

Dívčí lovecká

Krůpěje když rosy kanou
Stezkou zvěří vyšlapanou
Ač ráda zvířátka mám — znovu
Obětí si žádá lovu vášeň
Vyšla jsem si na čekanou
Lalalalalalalalalala
Vyšla jsem si na čekanou

S puškou v ruce na šakala
Dlouho jsem se načekala
Byl roztomilý však že plakala
Jsem po spatření šakala
Já dojetím se rozplakala
Lalalalalalalalalala
Já dojetím se rozplakala

Hrál si se mnou na honěnou
Chtěl mi asi dáti babu
Hrál si se mnou na honěnou
Nebylo to bez půvabu

Kupodivu avšak ale
Zmýlila jsem se v šakale
Pozdě jsem volala maminku
Sbaštil mne jako pralinku
To jsem od šakala nečakala
Lalalalalalalalalalalalala
To jsem od šakala nečakala

Jenomže

Zapomněl před dobrým jídlem

Umýti si pracky mýdlem

Protože šakal ni hyena

Neví co je hygiena

Vím že nemoc čeká na šakala

Lalalalalalalalalalalala

Kéž by dlouho nečakala

Bodal Hamlet do stěny

Bodal Hamlet do stěny
Bodal do přístěnku
Nůž byl pěkný kostěný
Měl zdobenou střenku
Bodal Hamlet do stěny
Bodal Hamlet kudlou
Pak omýval pohledy
Stěnu krví zrudlou
Bodal Hamlet do stěny
Bodal bodal bodal
Nůž byl pěkný kostěný
Nemám co bych dodal

Blahorodí

Dejte pozor Blahorodí
Ať Vás auto nevhodí
Ať to auto nepocáká
Císaře či ubožáka
Šofér ví že se nehodí
Vohoditi Blahorodí
Šofér za to nemůže
Že po dešti jsou kaluže

Lidová z Vodňanska

Šla teta na snímkování
Měla pěkné tetování
A pan doktor se jí ptal
Kdo vás teta tetoval

Nechte prosím slušnou ženu
Já jsem tu jen u roentgenu
Sama já si tetuji
Drátuji a letuji

Babiččino maršovské hula-hup

Pojd' sem vnoučku
Milý kloučku
Dojdi bábě pro obroučku
Sám si taky
Jednu kup
Naučím tě
Hula-hup

Lezlo dítě

Lezlo dítě do hradu
Přes prkennou ohradu
Když ohradu přelezlo
Spadl mu most na hlavu
Jakápak škoda
Beztoho byl padací

Rozpočítadlo

Vezou pána v sanitce
Život visí na nitce
Sanitka se převrhla
A nitka se přetrhla
Bác

O otoman

Lesní panna
A pan Toman
Hádali se
O otoman
Ukradla jsi
Otoman
Řekl Toman
Kleptoman

Častuška

Zeptal jsem se
Aragona
Jestli mohu
K Elze
Jít až bude
Sama doma
Odpověď:
Nelze

Sedí pán

Sedí pán
Při malém pivu
Ve tváři má
Zděšení
Není ani
Příliš divu
Padá na něj
Lešení

Tango kasino

Už moře usíná
a vítr zhasíná
lucerny kasina
nad zálivem.
Odplaven po vlnách
ztrácí se s odlivem
v soumraku tesklivém
náš sen.

Snad lásku slova zaplaší,
když vítr odnáší
podzimní den.
Zbývá tu opuštěná pláž,
a tichý moře pláč
nám jen.
A tak přichází setmění,
kdy ústa oněmí
v rozloučení.

Nač mám ti říkat,
co dávno vím,
že očím tvým
už není tajemstvím.
A tak přichází setmění,
kdy ústa oněmí
v rozloučení.

Mohou-li psi tančit lipsi?

Mohou-li psi tančit lipsi
Mohou jistě mohou
Každý pes má dnes už rytmus
A dva páry nohou
Nepijí sirupy ani mošty
Nesmí být voděni na pošty
Přesto ti psi to lipsi
Si rádi zatančí

To lipsi budou teď hrát
A kde hrají lipsi
Nechce se spát
Jen jednou štěně jsi
Jen jednou jsi mlád
Tak plav
Haf haf
Teď svoji tlapku mi dej
Nehlídej
Když pán tvůj odešel spát
Ty bát se nemusíš
Vždyť víš že tě mám
Jak lipsi rád

Foxteriér tančí foxtrot
Valčík nebo lipsi
A to i v případě když má
Nohy do elipsy
I takové malé štěně

Kouká na svět vytřeštěně
Když psi to své lipsi
Zas hráti uslyší

Good by Jimi

Good by Jimi
Good by
Good by Jimi
Good by
Polib mne a pojd'
Čeká tě lojd'
Good by Jimi
Good by

Já setru si slzy
Až sbohem ti dám
Zapomenu brzy
Vždyť víc pánů znám
Umí tančit shimmy
To zas bude ráj
Tož sbohem můj Jimi
My Jimi good by

Good by Jimi
Good by
Good by Jimi
Good by
Polib mne a pojd'
Čeká tě lojd'
Good by Jimi
Good by
Až vrátíš se poznáš
Jaký jsi byl vůl
Pak o mne možná

Přerazíš hůl
Zas porveš se s nimi
A já čínský čaj
Ti uvařím Jimi
My Jimi good by

Vánoce ve Špindlu

Společným do sněhu pádem
Již ráno nás opojí
Tajemnou tmou končívá den
Valčík zazní v „Savoji“
Že láska je švindl
Zpívá celý Špindl
Ó celičkový Špindl to zná
To zná
Že láska je švindl
Zpívá celý Špindl
Ó celičkový Špindl to zná

Sladce se blíží ret ke rtu
Tu náhle taje Váš chlad
Ve vášni nového flirtu
Jak sníh — a rychleji snad
Že láska je švindl
Zpívá celý Špindl
Ó celičkový Špindl to zná
To zná
Že láska je švindl
Zpívá celý Špindl
Ó celičkový Špindl to zná

Pevněji než kandahárem
Já Vámi jsem upoután
V duši mé hárá to žárem
V lásku ale nedoufám
Že láska je švindl

Zpívá celý Špindl
Ó celičký Špindl to zná
To zná
Že láska je švindl
Zpívá celý Špindl
Ó celičký Špindl to zná

Juice blues

Město je mrtvé, v odpoledním dusnu
usíná i plechový kohout na věži,
i já v tom dusnu zcela jistě usnu
a jenom juice mě může osvěžit,
a jenom juice,
a jenom juice,
a jenom juice
mě může osvěžit.

Usínají i ryby dole v řece,
jako ten rybář, co je neloví.
A kdyby jedna zabrala mu přece,
sotva ho vzbudí
a on se nedoví,
že...

Město je mrtvé, v odpoledním dusnu
usíná i plechový kohout na věži,
i já v tom dusnu zcela jistě usnu
a jenom juice mě může osvěžit,
a jenom juice,
a jenom juice,
a jenom juice,
a jenom juice
mě může o, o, o, o, óh...

Blues cestujícího Středoevropana

Vychází slunce
Už bude po dešti
Dejte mi lístek
Na expres do Pešti
A potom z Pešti
Zas jeden do Vídně
I když je v dešti
Ve Vídni nevlídně
Ó já

Andromeda
Orión Velký vůz
Spát mi nedá
A vlak si píská blues
Do oběda
Urazím dlouhý
Cesty kus

Celý můj život
Je rudých jisker chvost
Neznámé město
A já jsem pro ně host
V tom cizím městě
Mne nikdo nečeká
Jen kapek deště
Procesí nesčetná

Kamélie

Jednoho dne časně zrána
Vešla nikým nevyzvána
Do pokoje svého pána
S kamélií
Do klopky mu kytku dala
Aniž by se koho ptala
Jestli nezklame
Anebo
Zklame-li jí

Neví snad že kytku pána nepřesvědčí
Ať je její láska tajná sebevětší
Nepřesvědčí

Probudil se — pohléd na tu
Svoji klopku od kabátu
Usmál se na kytku danou
Do té klopky
Dívka k zemi oči klopí
Kamélie kouká z klopky
Na toho kdo
Nechápe
A nepochopí

Sama kamélie pána nepřesvědčí
Ať tam byla dána z lásky sebevětší
Nepotěší nepotěší

Dívku která časně zrána
Vešla nikým nevyzvána
Do pokoje svého pána
S kamélií

Silhoueta

Vy neznáte naši tetu
Když slunce zapadá za horu
Teta vrhá silhouetu
Ku vzdálenému obzoru
Chvíli chodí sem tam plaše
Chvíli stojí v pozoru
Ona teta naše
Rýsuje se
Proti obzoru

A tam každý večer straší
Silhoueta tetina
Vy neznáte tetu naší
Je jak divá květina

Proč tam bloudí — co tam hledá
Kdo pak to tuší — kdo to ví?
Na to nám odpověď nedá
Ba ani večer srpnový
Chvíli chodí sem tam plaše
Chvíli stojí v pozoru
Ona teta naše
Rýsuje se
Proti obzoru

Tak si tedy lidi pletou
Tou večerní hodinou
S její vlastní silhouetou
Naši tetu jedinou

Vy neznáte naši tetu
Když slunce zapadá za horu
Teta vrhá silhouetu
Ku vzdálenému obzoru
Chvíli chodí sem tam plaše
Chvíli stojí v pozoru
Ona tetá naše
Rýsuje se
Proti obzoru

Minuty noci

Stříbrný noci otazník
Nevyplněný dotazník
Vítr si s vlasy hrává
To už se v noci stává
Babička zimou třese se
Zdá se že zimu nesnese
Za oknem voní káva
Rafička pohne se

Červený noci vykřičník
Na oči křičí uličník
Vítr si s listím hrává
To už se v noci stává
Rafička zimou třese se
Zdá se že zimu nesnese
Za oknem chladne káva
Babička pohne se

Flora hotel

Stojí a bude stát
Chodívá pozdě spát
V neděli ráno časně vstává
V červáncích rána
Jen jedna dáma
Co vše se může zdát
Tomu se bude smát
Až vůní bílá káva
Spánek odláká
Pak vstává vstává
Flora hotel
Už se mu nechce spát

I malý pikolík
Má tam svůj pokojík
Píská a pískat neustává
Když ráno vstává
To už se stává
Pískat si dovolí
Ten malý pikolík
Tak slýchá okolí
Tu píseň pikolík-
ka
Na čepici
„Flora hotel“
Tam zlatý nápis má

Stojí a bude stát
Chodívá pozdě spát

V neděli ráno pozdě vstává
Z večera brává
Co život dává
Tomu se bude smát
Co vše se může stát
Až vůní bílá káva
Spánek odláká
Pak vstává vstává
Flora hotel
Už se mu nechce spát

Tamara

Tamara je jméno v kalendáři
Závrať při pohledu na nebe
Anebo když na počátku září
Náhle smutek padne na tebe

Kdo je Tamara
Kdo je to Tamara?

Tamara je dítě k pousmání
Rázem dívka jihu čarovná
Tamara je nesplněné přání
Kterému jen sen se vyrovná

Tamara je úsměv na potkání
Ráno tiché ráno nad mořem
Opuštěné lodi zahoukání
Přístav můj — vrak v němž jsem ponořen

Tamara je vše co se mi zdálo
Dřív než viděl jsem ji poprvé
Tamara je — slova jsou tu málo
Tamara je rána bez krve

Nocí bouře burácí a blýská
Vtom tak záhadně se utiší
Tamaro ty nevíš jak se stýská
Tamara mne stejně neslyší

Tamara je opuštěná bárka
V dálce zatoulaná na mořích
Jako píseň ztrácí se ti v dálkách
Bláznivá a sladká jako hřích

Tamara je všechno co odchází
Tamara je — to bys musel znát
Tamara když není tak ti schází
Tamara je dobrý kamarád

Píseň o turismu

Přijede dóže z Benátek
Pošlete pro karbenátek
Pošlete Ančí pro kančí
Ať běží
Ať tam třeba dotančí

Až večer zavoní harmonikou
Odejde pan dóže za Monikou
Bude k ní kráčet skrz listí
Kam až — to nikdo nezjistí
A my zatím než se vrátí dóže
Musíme mu připraviti lože
Protože

Pridot veněcijánskij dóž
Věrnó piróg jemú dajóš
Prikaží Áně štob aná
by za kabáněm nógi pragnalá

Kagdá garmóška pēsňu spajót
Tagdá dóž za Monikoj pajdót
Věčerom tíchim skvoz listjá
Kudá tavó něznáju já
I my ráňše čem věrňótsa k nám dóže
dalžny spálňu padgatóvit' tóže
Nu vot

Bonbóny

Bonbóny — ty já mám rád
Jídávám je každý den
Bonbóny — ty já mám rád
S bonbóny jsem spokojen
Oříškové
Karamely
Nugát
Zamhuř oči — nastav dlaň
Ham!
Bonbóny — ty já mám rád
Každý den je jídávám

„No, kagdá ja by pasetíl Maskvú
I chatěl sibě kupít... Bonbóny...
Éto pa češski...
Kak skážetsa éto pa rússky... Ja zabýl...
Užé vspómníl — ...Kanféty...“

Da da da kanféty — tě ja ljubljú
Ježedněvno ja kupljú
Kanféty — tě ja ljubljú
Ježedněvno ja kupljú
Daj mně éty
Sládkije kanféty
Pa kapějke — pa rubljú
Vot!
Kanféty — tě ja ljubljú
Ježedněvno ja kupljú.

Motiv

Motiv

Ano milostivá — motiv

Já se obdivuji motivu

Tomu který žene pána

Tomu který žene dámu

Který žene lokomotivu

Motiv

Ano milostivá — motiv

To je on který mne žene k Vám

K Vaší skvostné spanilosti

Jsem jím náhle bez milosti

Nocí jako divé zvíře štván

Tak se řítím ve svém ševroletu

Šerou města končinou

Myšlenky si v hlavě pletu

Co je toho příčinou?

Motiv

Ano milostivá — motiv

Já se obdivuji motivu

Který v mysli roztoužené

Vášní slepou mne k Vám žene

Rychleji než lokomotivu

Matív

Majá daragája — matív

Da, ja vastargájus matívom

Éto on, kto mně v tišínu
Pabuždájet kak mašínu
K vašim glazám čórnym večerom

Pěsňa rakétčikov

Radnája mílaja
Něsestrelímaja
Letít rakéta náša
Vot glabálnaja
Tudá letít tudá
Samá znájet kudá
V zaščítu našej žízni
Náševo trudá

Skaží mně děvuška
Kdě byl tvoj děduška
„Děduška mój?“ Da tvój!
„On v kósmose ljetál!“
Maladci málčiki
Naši rakjétčiki
V rakétach vášich
Síla tvjorže čem metál

Skaží mně Naděžda
Što tvajá aděžda
„Majá aděžda — éto kasmanávtskaja“
Pradalžájet Nád'ja
„V něj létal mój d'áda“
V étoj aděždě d'áda
Kósmos paběžďál!

Mesijé atašé

Mesijé atašé
Dvoří se Nataše
Zpočátku jen plaše
A potom víc a víc

Takové dvoření
Je vzácné koření
Dokavad nedojde
Ke skandálu

Kvůli Nataše
Pánové si hází rukavičky
A potom místo do sebe
Se trefí do kravičky

Která se tam pase
A už je to pasé
Hlavně že se zase
Všechno ututlá

A tím to končí
Neboť jistá velmoc i ta dáma
Nataša!
Nepřeje si nepřeje si
Nepřeje si býti více jmenována

Lalalalalala

Ještě je ale
Třeba koupit hbité žurnalisty
Kteří v tom vidí žádanou
Sensaci pro své listy

„A když se to nepodaří, tak tedy“...

Mesijé — ZCENZÚROVÁNO
Dvoří se — zcenzúrováno
Zpočátku — zcenzúrováno
A potom víc a víc

Takové — zcenzúrováno
Je vzácné — zcenzúrováno
Dokavad — zcenzúrováno
Ke skandálu

„Nicméně ze zasvěcených kruhů se proslýchá, že“...

Mesijé atašé
Dvoří se Nataše
Zpočátku jen plaše
A potom víc a víc

Mesijé atašé
Dvoří se Nataše
Nataša je malá
Ale naše!

Černá Máry

Černá Máry Černá Máry
Píše svoje memoáry
A já kdybych uměl psát
Zkusil bych to taky tak

Byl jsem mlád
Teď jsem stár
To by byl můj memoár
Jen kdybych
Uměl psát
Tak abych to nezvorál

Bílou křídou do komína
Klikyháky čmáry čmáry
Psal bych jako Černá Máry
Originál Memoáry
Četla by je meluzína
Na své cestě komínem
Její zájem nás potěší
Zvědavost jí prominem

Černá Máry Černá Máry
Píše svoje memoáry
A já kdybych uměl psát
Zkusil bych to taky tak

Aristokrat

Tak jako ve staré Anglii
Whisky si do sklenky naliji
Do klopy vetknu si růži
A budu zas ve své kůži

Vyrazím pojistky
Způsobím zkrat
Docela tak jako
Aristokrat
Po ranní koupeli
Zachutná toust
Nevadí sníme-li
Několik soust

Sním trochu omáčky s kolínky
Obléknu si černé holínky
A půjdu jednotit řepu
Ve stoje v kleče v dřepu

Pěvkyně

Pěvkyně
Jéje
Je v kině
Jéje
Pěvkyně je v kině
Jéjé
Ve čtvrt na pět
Měla zapět
Teď je šest
Na mou čest
Pěvkyně
Jéje
Je v kině
Jéje
Pěvkyně je v kině
Jéje

Změna je změna je
Změna bývá vyhradena
Dneska se nehraje
Koho by to napadlo
A dejme tomu:
Že to má že to má
Na svědomí jedna žena
Pěvkyně je v kině
Zavřený je divadlo

Proč?
Protože:

Pěvkyně
Jéje
Je v kině
Jéje
Pěvkyně je v kině
Jéje
Ve čtvrt na pět
Měla zapět
Teď je šest
Na mou čest
Pěvkyně
Tvaří se
Nevinně
Jéje
Pěvkyně je v kině
Jéje

Pěvkyně
Jéje
Je v kině
Jéje
Pěvkyně je v kině
Jéje
Ve čtvrt na pět
Měla zapět
Teď je šest
Na mou čest
Aby to
Jéje
Divadlo
Jéje
Hanbou se propadlo
Jéje

To vaše alibi

To vaše alibi
To se mi nelíbí
To se mi nelíbí
Má krásná paní
Ni vaše záliby
Záliby ve zločinu
Nevinné zdály by
Se někomu ale
Když srdce raní
Pohled váš jediný
Po mnoho nocí a dnů

Sherlocku Holmesi s Watsonem
Kde je váš ledový chlad
Ve vášně plameni mocném
Roztál a ztratil se snad
Pánové ze Scotland Yardu
Chopte se případu
Po stopách jen co je najdu
Vydám se bez odkladu

To vaše alibi
To se mi nelíbí
To se mi nelíbí
Má krásná paní
Ni vaše záliby
Záliby ve zločinu

Oloupen okraden
O klid a dopaden
Sám při vloupání
K pokladu vašich úst
Já v polibcích spočinu

Sherlocku Holmesi s Watsonem
Kde je můj ledový chlad
V náručí ženy se voctnem
prokuratě chybí nám pak
Pánové ze Scotland Yardu
Konec je případu
Sám sebe dopad jsem a jdu
Se zatknout bez odkladu

Apetit

Tydli tydli tydli týt
já nemám apetit,
já nevím, co je to hlad.
V tom je moje prokletí,
mon cher, o mon petit,
jak mám
jen býti rád.

Když jsem jedl arašid,
začalo mi harašit,
já rázem
byl jsem syt.
Můžete mi vysvětlit,
když nemám apetit,
jak rád
mám jenom být?

Amerika

Amerika — to je zem
Ve které ač nebyl jsem
Každou noc
Každý den
Mi tam hraje dixieland
Mrakodrapy neony
Pouliční zevlouny
Vidím jít
Na Brodway
A je mi ou kej

Vidím dívky s mikádem
Omámené Chicagem
Nemyslej
Na bonton
Když tancují charleston
V mé představě ona zem
Je jak velký Disneyland
Ve kterém
Každý den
Hraje dixieland

Hollywoodem okouzlen
Clevelandem jsem začouzen
Takový
Mívám sen
Když mi hraje dixieland
V mé představě ona zem
Je jak velký Disneyland

Ve kterém
Každý den
Hraje dixieland

Pojďte dále svatý otče

Pojďte dále svatý otče
Provedeme rozbor moče
Nebo rozbor Vaší krve
Provedeme jako prve
Provedeme rozbor moče
Pojďte dále kardinále
Oblecte se svatý otče
Lék můj užívejte dále
Také u Vás kardinále
Provedeme rozbor krve
Stejně jako rozbor moče
Který provedli jsme prve
Pojďte dále svatý otče
Oblecte se kardinále
Provedeme rozbor moče
Rozbor krve — a tak dále

Ty si si pi

Ty si si pi —
Ty si si pi —
Ty si si piráta
Namluvila si si
Ty si si pi —
Ty si si pi —
ráta z Mississippi
Kdysi si pi —
Kdysi si pi —
Kdysi si pil
Ale už nepiješ
Kdysi si pi —
Kdysi si pi —
ráte z Mississippi

Máš ráda piráta
Má tě rád pirát
Plachta je napjatá
Můžete plout
Zastavit u plata
Případně vyhrát
Případně vyhráti
Třeste se piráti
Podvodnou karetní hrou

Ty si si pi —
Ty si si pi —
Ty si si piráta
Namluvila si si

Ty si si pi —
Ty si si pi —
ráta z Mississippi

Pověz miláčku

Pověz miláčku
To co chceš od života?
S úsměvem idiota
Ti svoji lásku dát
S touhou a vášní
A něhou pierota
S věrností don Quichota
Tebe jen míti rád

Když podléhá tmě
Vysoké letní nebe
Usměj se na mne
Jak žádná nedovede
Kromě tebe

Pověz miláčku
To co chceš od života?
Tvůj úsměv idiota
Co více mohu si přát
Pověz miláčku
To co chceš od života
S úsměvem idiota
Ti svoji lásku dát
Oh yes

Grizzly

Pojďte
Něco vám povím
Ale neohlížejte se
Což abychom zmizli
Pojďte
Něco vám povím
Ale nebojte se
Za náma jde
Grizzly

Je vysoký šest stop
Dělá
Hop hop hop
Dělá
Hop hop hop
A bude tu za chvíli

Pojďte
Něco vám povím
Ale neohlížejte se
Což abychom zmizli
Pojďte
Něco vám povím
Ale nebojte se
Za náma jde —
Uááá!
Pozdě!
Pozdě!

Sám se svým lasem

Sám jedu s lasem
Tím večerním časem
Sám se svým lasem
Když slunce zapadá
Až padne na zem
Noc tmy černým vlasem
Já se svým lasem
Už budu kousek dál
Pak tím svým lasem
Si chytím buvola
Vrátím se zase
Až na mne zavolá
Má milá hlasem
Co rád poslouchám
Svůj šátek od ní mám
Jé jé jé
Sám se svým mezkem
Sám s písni a steskem
Sám se svým mezkem
Já stezkou pospíchám
Svádí ta stezka
Jak mne — tak i mezka
Svádí nás dneska
Kam jen to nevím sám

Cirkusová

Neměj mi to za zlé, že
patřím k části mládeže,
kterou cirkus láká
vášní manéže.

Cvičí paní Frascati,
slyším klouby praskati,
slyším praskat klouby,
předmět její chlouby.

Lalalalija lalala
lálalala lalala
lálalalalala
lalalalala

Běží šiml za šimlem
v bujném cvalu zběsilém,
pozlacená kráska
bičem po nich práská.

Lalalalija lalala
lálalala lalala
lálalalalala
lalalalala.

Vidím tygry mlaskati,
slyším děti tleskati,
copak těmhle diblíkům
dá se říkat publikum!

A proto...

Neměj mi to za zlé, že
patřím k části mládeže,
kterou cirkus láká
vášní manéže.

Černý pasažér

Snáší se večer,
snáší se večer, no
a co má být —
tenhlenten večer
se jezdí načerno.
Jak rád bych brečel,
kdybych to uměl, no
a co má být —
snáší se večer,
žije se na černo.

Poslední vlak odváží
pasažéry do rána,
blikající nádraží,
opuštěná čekárna,
málokdo se odváží
brouzdat periferií.
Já si říkám: „Pohled', vole,
hasnou světla metropole,
sotva ti už nalijí!“

Snáší se večer,
nesnáším, že jsem sám
...a noční klid,
a že ten večer
tě někde ukrývá.
Jak rád bych brečel,
však jenom proklínám,
že chtěl jsem snít

a řeka teče,
nikdo se nedívá
vavavava...

Máme doma gorilu

Máme doma gorilu
Dělá tousty na grilu
Ale když dostane zlost
Sežere toust
A řekne dost

Dřív než přijde milý host
Vloží do úst další toust
A potom ta furie
Zbylé tousty
Ukryje

Zašklebí se na hosta
A je na něho sprostá
A on počítá do sta
Do sta — pro uklidnění

Jeden dva tři čtyři pět
Šest sedm osm devět
deset jedenáct dvanáct
A tak dále
A tak dál

Když počítá čtyři dni
Opička se uklidní
Vzpomene si gorila
Kam ty tousty
Ukryla

Na opeře v La Scala

Na opeře v La Scala
Nevím proč jsi mlaskala
Nevím proč jsi výskala
Je je je je já
Na opeře v La Scala
Předehru sis pískala
Co se to s tebou děje
Je je je je já
Tak abys věděla
To se v opeře nedělá
Tam dáma má mít
Výraz anděla
Krásnou hudbou lehce pohnutá
Každá sedí ani nedutá
Kukr pádem z galerie neztrácí
Nehledá marně kapesník v teplácích
Abys věděla už nejsi má láska
V La Scale se nemlaská

Na opeře v La Scala
Místo abys tleskala
Do židlí jsi třískala
Madona mia!
Na opeře v La Scala
Oříšky jsi louskala
Dokud nevyvedli nás
Porco bestia!

Tak abys věděla
To se v opeře nedělá
Tam dáma má mít
Výraz anděla
Krásnou hudbou lehce pohnutá
Každá sedí ani nedutá
Nevrtí se nezouvá si sandály
V La Scale tam nejsou zvykem skandály
Abys věděla už nejsi má láska
V La Scale se nemlaská

Horké letní odpoledne

Mám rád horké letní odpoledne
Mám rád horké letní odpoledne
Barvu tvých očí
Ať ti nevybledne
Mám rád horké letní odpoledne
Horké letní odpoledne já mám rád

Mám rád tvoje oči neposedné
Mám rád tvoje oči neposedné
Jež se mi ztrácejí
V dálce nedohledné
Tvoje oči já mám rád
Tvoje oči neposedné já mám rád
A taky:

Mám rád horké letní odpoledne
Mám rád horké letní odpoledne
Barvu tvých očí
Ať ti nevyblednou
Když ne — zazpívám ti ještě jednou
Zazpívám ti ještě jednou

Mám rád tvoje oči neposedné
Mám rád tvoje oči neposedné
Jež se mi ztrácejí
V dálce nedohledné
Tvoje oči já mám rád
Tvoje oči neposedné já mám rád

Cesta beze stop

Přede mnou je cesta dlouhá
Cesta beze stop
Tma je jako v pytli
Sotva chytну někde stop
Nic nejede silnicí
Tou nocí tajemnou
Jen dva vozy jedou nade mnou

Malý Vůz a Velký Vůz
Tou nocí tajemnou
Malý Vůz a Velký Vůz
Tam jede nade mnou
Jede jede a v tom voze
Jedou hvězdy po obloze
Jedou tmou

Do rána je cesta dlouhá
V dálku zakletá
Nikde není vidět auto
Ani raketa
Pročpak jsem se vydal tmou
Kterou nic nejzdí
Jen po mléčné dráze souhvězdí

Když odchází kosmonaut

Každý se vzhůru dívá
A nechce jít spát
Tak už to s námi bývá
Když odchází kosmonaut

Vrátí se zanedlouho
Copak mi může dát
Do dálky za svou touhou
Když odchází kosmonaut

Lalalalalalalala
Johohohohohoho
Lalalalalalalala
Johohohohohohoho

Snad nebe s bílou čmouhou
A úsměv může dát
Do dálky za svou — jó za svojí touhou
Když odchází kosmonaut

Cha cha cha

My máme doma Emu
S ostrou vůní parfému
Ema má zas mumiji
Já jí Emě umyji

Cha cha
Cha cha
Cha cha
Cha cha
Slyším dona Quichota
Cha cha
Cha cha
Cha cha
Cha cha
Jak se tomu chichotá

Máme doma eunucha
Šeptáme mu do ucha
E e e eunuchu
Na těle i na duchu

Cha cha...

Máme doma buldoka
Koukáme mu do voka
Bu bu bu bu buldoku
Zazpívej nám do kroku

Cha cha...

Cha Cha Cha Cha Cha Cha Chá
To slyším smích Oistracha
Vypadly mu housličky
Z virtuosní ručičky

Cha cha...

Amálka

Máme doma malou Amálii
A s tou velké patálie jsou
Nedá na mé pokyny
Nosí plavky bikini
Mazlíček prosadí svou
Ale je to Amálka
Tak si říkám: „Normálka.“
Vždyť je jí teprve šest
Ty však bys už mohla znát
Co je vyšší morálka
Víc dbát na svou čest

A tak naše malá Amálie
Slouží tobě špatným příkladem
Někdy její výrazy
Náhle dech mi vyrazí
Hlavu halím chladným obkladem
Ale je to Amálka
Tak si říkám: „Normálka.“
Vždyť je jí teprve šest
Ty však bys už mohla znát
Co je vyšší morálka
Víc dbát na svou čest

Neplač nenaříkej moje milá
Upřímný jsem byl a kritický
Mám též jistý jemnocit
Abych z lásky neprocit
Pamatuj si jednou provždycky

Pokud je to Amálka
Tak si říkám: „Normálka.“
Vždyť je jí teprve šest
Ty však bys už mohla znát
Co je vyšší morálka
Víc dbát na svou čest

Netřeba

Netřeba netřeba
Přenášeti tetřeva
Netřeba netřeba
Sám doletí kam třeba
Křídla má je to pták
Ano ano je to tak
Křídla má je to pták
Milé děti je to tak

Ale soudruhu učiteli
Vycpaný je ten tetřev
Kam poletí? Myslíte-li
Bez žaludku beze střev
Do pekla do nebe
Anebo do kabinetu
Vezmem ho mezi sebe
Pomůžeme mu v letu

Netřeba netřeba
Přenášeti tetřeva
Netřeba netřeba
Sám doletí kam třeba
Křídla má je to pták
Dejte pozor na zobák
Křídla má je to pták
Milé děti je to tak

Když hrajou Beatles

Ahoj větře cuchej
Když do vlasů mi vlítls
A mně je juchej
Že hrajou Beatles
Že hrajou Beatles
Že hrajou beat
Kdo by nechtěl být
Na světě
Jéje
Pokud není hluchej
A pokud slyší Beatles
Tak větře cuchej
Ty vlasy kam si vlítl
Že hrajou Beatles
Já tebou být
Tak bych s tou písní
Odletěl
Jéjéjé

Za kopec kde domy končí
Nocí černou od sazí
Vlaky se tam s městem loučí
Když za noci odchází
Jak před prvním políbením
Slyšíš moje srdce bít
Jak mohu zapomenout na big-beat

Tak větře cuchej
Když do vlasů mi vlítls

Neb nejsem hluchej
Chci hrát jako Beatles
Hrát jako Beatles
Kdo hraje beat
Aby nechtěl na světě být
Jéjé
Aby nechtěl na světě být

Patnáct

Chodí do míst,
kde kvete divizna,
a nikdo víc
se v ní už nevyzná,
že je jí patnáct,
patnáct,
patnáct pryč,
že je jí patnáct
a že si píše deník.

Očima bloudí,
slova nevnímá,
snad tajemnou
moc léto nad ní má,
že je jí patnáct
patnáct
patnáct pryč,
že je jí patnáct
a pomoci jí není.

Stačí pár slov,
a hned je uražená,
dítě už není
a ještě není žena,
drzá je, odmlouvá
jako kluk,
hned se směje
a hned zas
ani muk...

Zmizí do míst,
kde kvete divizna,
a nikdo víc
se v ní už nevyzná,
že je jí patnáct,
patnáct,
patnáct pryč,
že je jí patnáct
a pomoci jí není.

Batole

Když se dítě na úsvitě ba ba batolí
Okamžitě vidí v žitě kou kou kookoly
Trhá je ač mu to rozum nevelí
Svět je pro ně rázem veselý
Se zájmem a úctou hledí na na na tele
Snad si hledá v něm nového pří pří přítele
Ať je pátek sobota či pondělí
Svět je pro ně rázem veselý

S pílí snahou a elánem
Strhne ubrus s porcelánem
Jenž byl prostřen na stole
Nemá rozum batole

A tak když se malé dítě ba ba batolí
Směje se tomu že ho nic ne ne nebolí
Na motýla v jeteli se tetelí
Svět je pro ně rázem veselý
Ráno nedočkavě cloumá po po postelí
Chce být velké jako lidé do do dospělí
Ti zas chtějí býti jako batole
Na světě už je to takové

Dej si pozor Miloši

Dej si pozor Miloši
Miloši Miloši
Honěji tě divoši
Na mou duši
Proč to dělaj
Dobře vědí
Až tě chytí
Tak tě snědí
Dej si pozor Miloši
Na ty divoši

Dej si pozor Miloši
Miloši Miloši
Už tě vaří divoši
Na mou duši
Proč to dělaj
Dobře vědí
Co uvaří
To si snědí
Chybuje kdo lenoší
Když ho vaří divoši

Dej si pozor Miloši
Miloši Miloši
Už tě jedí divoši
Na mou duši
Proč to dělaj
Dobře vědí
To je marný

To se dědí
Dej si pozor Miloši
Na ty divoši

Dej si pozor Miloši
Miloši Miloši
Už tě tráví divoši
Na mou duši
Dělají to
Kvůli zdraví
Co uvaří
Nevydává
Chybuje kdo lenoší
Když ho tráví divoši

Autorská poznámka

Tato kniha obsahuje výběr mých písňových textů z let 1960–1967. Zpočátku vznikaly sporadicky a živelně při mém studiu na pražské Technice, později mne Pavel Šrut, sám básník, počal nabádat k další tvorbě a seznámil mne se skladatelem Janem Šašinkou, který zhudebnil mimo jiné i některé texty zařazené do této sbírky (*Lakomý kmet, Cicero, Já bych chtěl mít tvoji bustu, Tysisipi*). Takto vzniklé písničky nebyly až na malé výjimky veřejně provozovány.

V roce 1962 zhudebnil několik mých textů Peter Fleischer (*Kadeřavý Pete, Lolita dělá jelita, Dejte pozor Blahorodí*), jiné jsem napsal na cizokrajné melodie (*Bonbóny, Pěšňa rakétčikov*), k některým jsem složil hudbu sám (*Dívčí lovecká, Vánoce ve Špindlu, Pověz miláčku*).

Rokem 1963 začíná moje spolupráce s Petrem Skoumalem. Jeho vklad do naší tvorby přesahuje běžný rámec skladatelský. Hluboká znalost i jiných hudebních žánrů, moderní poezie a literatury vůbec umožnila Skoumalovi často překvapujícím způsobem hudebně domýšlet atmosféru slovního tvaru. Tento jeho přístup mne pak zase zpětně inspiroval k novým pointám. S výjimkou textů dosud uvedených a několika nezhudebněných (*Blues cestujícího Středoevropana, Minuty noci, Flora hotel, Když odchází kosmonaut*) je Petr Skoumal autorem hudby ke všem textům této sbírky.

Zpočátku jsme písničky zpívali jen pro soukromé pobavení kamarádů. Kromě Pavla a Lídy Šrutových to byli Antonín Brousek a zejména pak Jaroslav Pacovský a Míla Tikalová, kteří nás přivedli na myšlenku veřejného vystoupení. Po vystupování na textapealech v Luxoru i mimo Prahu byly některé z písní vysílány také v pořadech Čs. rozhlasu. V roce 1966 jsme některé z nich uvedli na pondělcích Ivana Vyskočila v Redutě a později v samostatném půlvečeru Dvakrát dva.

J. V.

Jan Vodňanský

S úsměvem idiota

Edice Poezie

Ilustrace na obálce z Pixabay.com

Redakce Petra Kučerová

Vydala Městská knihovna v Praze
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. elektronické vydání

Verze 1.0 z 14. 4. 2022

ISBN 978-80-274-2343-9 (epub)

ISBN 978-80-274-2344-6 (pdf)

ISBN 978-80-274-2345-3 (prc)